

SATURA RĀDĪTĀJS

1.Pievienotie dokumenti

- Lielvārdes novada domes izsniegtais darba uzdevums
- SIA Gartens komersanta reģistrācijas apliecības kopija
- Natālijas Ņitavskas ainavu arhitektes sertifikāta Nr.017-2006 kopija
- Daigas Zigmundes ainavu arhitektes sertifikāta Nr.016-2006 kopija

2.Paskaidrojuma raksts

2.1. Ievads

- 2.1.1. Vispārējas pilsētas attīstības nostādnes
- 2.1.2.Lielvārdes vēsture
- 2.1.3.Jaunie teritoriju plānošanas pamatprincipi
- 2.1.4.Teritorijas struktūra un attīstības vadlīnijas

2.2. Apstādījumu attīstības koncepcija

- 2.2.1. Galvenās vadlīnijas
- 2.2.2. Koncepcijas pielietojuma struktūra
- 2.2.3. Ieteikumi tālākai darbībai

2.3. Apstādījumu tipu attīstības priekšlikumi

- 2.3.1.Dzīvojamās apbūves teritorijas
 - 2.3.1.1.Savrupmāju / mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas
 - 2.3.1.2.Daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas
- 2.3.2. Sabiedrisko ēku, jauktas apbūves teritorijas
- 2.3.3. Ražošanas un tehniskās teritorijas
- 2.3.4. Līnijbūvju izbūves teritorijas
 - 2.3.4.1. Ielu un ceļu apstādījumi
 - 2.3.4.2. Dzelzceļš
- 2.3.5. Dabas pamatnes teritorijas
 - 2.3.5.1.Mazdārziņu teritorijas
 - 2.3.5.2.Mežu, parku, skvēru un apstādījumu teritorijas
 - 2.3.5.3.Kapsētu teritorijas
 - 2.3.5.4.Ūdeņu teritorijas
- 2.3.6. Kultūrvēsturiskie un īpaši aizsargājami objekti un teritorijas
- 2.3.7. Īslaicīga rakstura apstādījumi

2.4. Lielvārdes apstādījumu realizācijas etapi

3.Rasējumi, kartes, shēmas

3.1. Apstādījumu tipi:

3.1. 1.Savrupmāju teritorijas	lapa 1
3.1.2. Daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas	lapa 2
3.1.3. Sabiedrisko ēku, jaukta darījuma iestāžu teritorijas	lapa 3
3.1.4. Rūpniecības un tehniskās teritorijas	lapa 4
3.1.5. Līnijbūvju izbūves teritorijas	
3.1.5.1. Tranzītceļa A6 apstādījumi	lapa 5
3.1.5.2. Ielu apstādījumi gar savrupmāju apbūves teritorijām	lapa 6
3.1.5.3. Ielu apstādījumi gar daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorijām	lapa 7
3.1.5.4. Ielu apstādījumi gar sabiedrisko ēku, jaukta darījuma iestāžu teritorijām	lapa 8
3.1.5.5. Ielu apstādījumi gar rūpniecības un tehniskām teritorijām	lapa 9
3.1.5.6. Ielu apstādījumi gar apstādījumi („zaļajām”) teritorijām	lapa 10
3.1.5.7. Ielu apstādījumi gar tūrisma, velosipēdistu, gājēju ikdienas maršrutos	lapa 11
3.1.5.8 Aizsargstādījumi gar dzelzceļ	lapa 12
3.1.6. Dabas pamatnes teritorijas	
3.1.6.1. Mežaparku, parku, skvēru un apstādījumu teritorijas, kapsētu teritorijas	lapa 13
3.1.6.2. Ūdeņu teritorijas	lapa 14
3.1.7. Kultūrvēsturiskie, īpaši aizsargājami objekti un teritorijas	lapa 15
3.1.8. Īslaicīga rakstura apstādījumi	lapa 16
3.2. Lielvārdes apstādījumu attīstības telpiski ainaviskā līkne	lapa 17
3.3. Lielvārdes pilsētas apstādījumu realizācijas etapi	lapa 18

4. Izmantoto terminu skaidrojumi

5. Izmantotas literatūras saraksts

2.1.IEVADS

Katras pilsētas tēla, atpazīstamības izveidē svarīgu vietu ieņem vienota apstādījumu struktūra, kas palīdz organizēt, akcentēt pilsētas dažādās funkcionālās zonas. Lielvārdes pilsēta ir īpaša ar savu kultūrvēsturisko mantojumu, neparasto ainavu. Tomēr turpinoties straujajiem urbanizācijas procesiem pie Rīgas rajonos, Lielvārdes īpašais tēls un noskaņa kļūst apdraudēti. Tāpēc svarīgi ar apstādījumu palīdzību šo mazpilsētas, mozaīkveida ainavas noskaņu saglabāt un izmantot kā rekreācijas, patīkamas dzīves un darba telpas potenciālu.

(no Attīstības plāna, 2002)

2.1.1. Vispārējās pilsētas attīstības nostādnes

Lielvārdes apstādījumu struktūras attīstības izstrādāšanā par pamatu ņemtas atziņas no Pilsētas attīstības plāna (ģenerālais plāns) un Apbūves noteikumiem. Ģenerālais plāns izstrādāts laika posmam līdz 2015. gadam.

2.1.2. Lielvārdes vēsture

Lielvārde ir viena no senākajām apdzīvotajām vietām Latvijas teritorijā. Pirmbalti šeit saimniekojuši jau 1.g.p. Kristus, kaut pirmo reizi Lielvārde minēta 1201.gadā. 1949.gadā Lielvārdei piešķirtas pilsētciemata, bet no 1992.gada – pilsētas tiesības. **2001.gadā pilsētas teritorija tika paplašināta, iekļaujot, galvenokārt, bijušās kolektīvās saimniecības “Lāčplēsis” ciematu.**

Pašvaldības teritorija šobrīd aptver 6007,5 ha, t.sk. pilsētā 983,2 ha. Iedzīvotāju skaits 2001.gadā statistikā fiksēts 7233, t.sk. pilsētā 6285 iedzīvotāji (86,9%).

2.1.3. Jaunie teritoriju plānošanas pamatprincipi

Kā saistošākie apstādījumu attīstības izstrādē, jāmin:

- **Kultūras un dabas mantojuma attīstība ir jānodrošina ar rūpīgu apsaimniekošanu. Jāsargā vērtīgas dabas ainavas, ietverot piekrastes teritorijas, un kultūrainavas, veicinot daudzfunkcionalitāti lauku ainavā.**
- **Bioloģisko daudzveidību jāveicina, integrējot dabu lauksaimniecības zemēs un zaļās joslās (ķīļos) – urbānajās teritorijās.**
- Jāveicina tāda telpiskā struktūra, kur zemes izmantošana un infrastruktūra samazina enerģijas patēriņu transportam un apkurei:
 - jāveicina mijiedarbības starp publiskā transporta sistēmām un urbāno struktūru, apdomīgi izvietojot tādas funkcijas, kas sekmē gājēju plūsmas, t.i., biroji, publisko pakalpojumu un tirdzniecības centri tuvu pie satiksmes stacijām;
 - jāveicina publiskā transporta sistēmas un vieglo satiksmes veidu (velosipēdu un mopēdu) izmantošana;
 - jāaizsargā un jāuzlabo pilsētu zaļās telpas.
- Jāveicina urbānā attīstība, kas samazina jaunu zemju izmantošanu:
 - jāsamazina vajadzība attīstīt jaunas urbānās teritorijas, attīstībai maksimāli izmantojot un atdzīvinot (revitalizējot) esošās urbanizētās teritorijas, no jauna izmantojot (reciklējot) nolietotās ražošanas teritorijas un piesārņotās teritorijas, kā arī pielietojot jaunas zemes taupīšanas plānošanas shēmas.
 - jāizvairās no urbānās izplešanās vai zema blīvuma plānošanas shēmām.
 - jāveic jaunāko, steidzīgi un nekvalitatīvi apbūvēto dzīvojamo teritoriju humanizācijas pasākumi, lai novērstu to degradāciju;
 - jāiesaista iedzīvotāji savas dzīvojamās vides un apkaimes uzturēšanā, sakopšanā un veidošanā, izmantojot dažādus pamudinājumu veidus;

Kā jauna tautsaimniecības nozare uzskatāms **tūrisms**, kura attīstībai ģenerālpilāns arī paredz radīt vajadzīgās iespējas zemes izmantošanas jomā, kā arī infrastruktūras attīstībā. **Šīs iespējas, galvenokārt, radītas paredzot attiecīgu atļauto izmantošanu paleti un nostiprinot kultūrvēsturiskā mantojuma aizsardzību, kā arī atklāto publisko telpu attīstību un labiekārtojumu – parki, skvēri, peldvietas, krastmalas.**

2.1.4. Teritorijas struktūra un attīstības vadlīnijas.

Lielvārdes teritorijas telpiskā struktūra ir samērā sadrumstalota. Dzelzceļš, valsts nozīmes autoceļi, Daugava ar ietekām, elektropārvades līniju koridori un citi ierobežojoši elementi rada funkcionāli nodalītas

teritorijas. Pašlaik Daugavas ieleja posmā no Rīgas līdz Lielvārdei ir viens no visurbanizētākajiem Daugavas posmiem.

Lielvārdes pilsētā ir daudz brīvu teritoriju, kas pašlaik vietumis ir degradētas un netiek izmantotas. Tur ir labas iespējas izvietot dzīvojamo apbūvi, dažādus ražošanas un pakalpojumu objektus. **Taču zināmus draudus videi un ainavai pašlaik rada tendence samērā blīvi apbūvēt šauro krasta joslu starp Daugavas krastu un autoceļu A6. Pilsētas teritorijā daudzviet praktiski vairs nav publiski pieejami Daugavas krasti. Šeit individuālo dzīvojamo māju apbūve ir izvēršusies lineāri gar Daugavas krastu, apgrūtinot iespēju piekļūt pie ūdens un traucējot uztvert arī ainavu.** Praktiski Lielvārdes pilsēta saplūstot ar kādreizējo kolhoza Lāčplēsis centru, veido garu, blīvi apbūvētu joslu cieši gar Daugavu.

Būtiski ar plānošanas līdzekļiem ietekmēt urbanizācijas spiedienu un saglabāt ainavas mozaīkveida raksturu, nepieļaujot vienlaidu apbūvi.

2.2. APSTĀDĪJUMU ATTĪSTĪBAS KONCEPCIJA

2.2.1. Galvenās vadlīnijas

Lielvārdes apstādījumu koncepcijas izstrādes pamatā ņemtas pilsētas esošās vērtības un to potenciāls – kultūrvēsture, dabas īpatnības, mazpilsētas struktūra, īpašā noskaņa. Dotie apstādījumu attīstības priekšlikumi piedāvā integrēt esošo zaļo struktūru perspektīvajā, saglabājot vērtīgākos un pilsētai tipiskākos kokaugus.

2.2.2. Koncepcijas pielietojuma struktūra

-Apstādījumu koncepcija pielietojama kā teorētisks palīg līdzeklis, kurā aprakstītas galvenās vadlīnijas apstādījumu attīstības plānošanā, attēloti piemēri.

-Katrai konkrētai teritorijas apstādījumu izveidei nepieciešams izstrādāt individuālu tehnisko projektu, balstoties uz Lielvārdes pilsētas apbūves noteikumiem un prasībām, kā arī citiem ar apstādījumu izveidi saistītiem LR likumiem un noteikumiem.

2.2.3. Sadalījums apstādījumu tipos

Apstādījumu koncepcijas izstrādē izmantots sekojošs apstādījumu sadalījums tipos

1. Dzīvojamās apbūves teritorijas

1.1. Savrupmāju / mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas

1.2. Daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas

2. Sabiedrisko ēku, jauktas apbūves teritorijas

3. Ražošanas un tehniskās teritorijas

4. Līnijbūvju izbūves teritorijas

4.1. Ielu un ceļu apstādījumi

4.2. Dzelzceļš

5. Dabas pamatnes teritorijas

5.1. Mazdārziņu teritorijas

5.2. Mežu, parku, skvēru un apstādījumu teritorijas

5.3. Kapsētu teritorijas

5.4. Ūdeņu teritorijas

6. Kultūrvēsturiskie un īpaši aizsargājamie objekti un teritorijas

7. Īslaicīga rakstura apstādījumi

2.3. APSTĀDĪJUMU TIPU ATTĪSTĪBAS PRIEKŠLIKUMI

Katra apstādījumu tipa aprakstā minēti vispārēji saistoši noteikumi no Lielvārdes attīstības plāna un Apbūves noteikumiem. Esošās situācijas un attīstības priekšlikumu tabulās analizēti nozīmīgākie, kā arī problemātiskākie konkrētā apstādījumu tipa aspekti, kuriem pretī doti iespējamie attīstības risinājuma varianti, shematiski griezumā. Apstādījumu attīstības priekšlikumi izmantojami kā vadlīnijas turpmākai apstādījumu tipa detalizētai izstrādei.

2.3.1. DZĪVOJAMĀS APBŪVES TERITORIJAS

2.3.1.1. Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas

DEFINĪCIJA

Tās ir teritorijas, kur primārā atļautā izmantošana ir **savrupmāju** vai citu veidu (jāpamato ar detālplānojumu) **mazstāvu dzīvojamā apbūve** (Attīstības plāns, 2002.).

Apbūves noteikumos **mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorija (DzM)** nozīmē izbūves teritoriju pilsētā un lauku teritorijā, kur galvenais zemes un būvju izmantošanas veids ir savrupmāju (vienas ģimenes vai divu ģimeņu dzīvojamo māju) vai dvīņu māju (divu bloķētu vienas ģimenes dzīvojamo māju) apbūve, kur katra no tām izmantojama vienīgi kā vienas vai vairāku kopā dzīvojošu ģimeņu mājoklis, kā arī mazstāvu daudzdzīvokļu namu un rindu māju dzīvojamā apbūve ar īres vai privātiem dzīvokļiem (Apbūves noteikumi, 2002).

Drīz kļūs aktuāla savas novietnes un veiktās privatizācijas dēļ esošo **mazdārziņu teritoriju transformācija par dzīvojamo apbūvi**.

VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI (no Apbūves noteikumiem un Attīstības plāna, 2002):

Nolūkus, kādos atļauts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves uz zemes, kas paredzēta mazstāvu dzīvojamajai apbūvei skatīt Lielvārdes Apbūves noteikumos.

Zemesgabala (parceles) minimālā platība

No jauna veidojamu zemesgabalu (parceļu) minimālā platība jānosaka ar detālplānojumu. Savrupmāju apbūvē – 1200 m².

Maksimālais stāvu skaits:

3, ja ar detālplānojumu nav noteikts citādi.

Noteikumi savrupmājām un dvīņu mājām:

Zemesgabala maksimālais apbūves blīvums

Savrupmāju un dvīņu māju apbūvē zemesgabala maksimālais kopējais apbūves laukums nedrīkst pārsniegt 30% no zemesgabala platības (LBN 209, 3.1.3.p.).

Priekšpagalma minimālais dziļums (būvlaide)

-Priekšpagalma minimālais dziļums nedrīkst būt mazāks par 3,0 m (LBN 209, 3.1.1.p.), izņemot iedibinātas būvlandes gadījumus vai, ja ar detālplānojumu ir noteikts citādi.

-Priekšpagalma minimālais dziļums pie maģistrālās ielas, valsts autoceļa vai pagasta ceļa nedrīkst būt mazāks par 6,0 m (LBN 209, 3.1.1.p.), izņemot iedibinātas būvlandes gadījumus vai, ja ar detālplānojumu ir noteikts citādi.

- Ja būvlaide nesakrīt ar sarkano līniju, priekšpagalma daļā starp noteikto būvलाई un sarkano līniju veidojams priekšdārziņš, ja ar detālplānojumu nav noteikts citādi.

-Ielu vai ceļu paplašināšanai paredzētās zemes joslas pašvaldības Domei jānodod saskarīgo zemesgabalu īpašniekiem bezmaksas pagaidu lietošanā priekšdārziņu ierīkošanai. Apbūves zonās, kur atļauti žogi, šādas priekšdārziņus atļauts iežogot.

-Priekšdārziņos jāierīko apstādījumi vai zālāji ar celiņiem. Priekšdārziņi, atbilstoši pašvaldības Domes noteikumiem, zemesgabala īpašniekam jāuztur kārtībā. Priekšdārziņus nav atļauts izmantot materiālu atklātai uzglabāšanai.

Apbūves maksimālais augstums

-Nevienā mājas punktā ēkas maksimālais augstums nedrīkst pārsniegt pusi no attāluma starp šī punkta projekciju uz zemes un ielas ass līniju un pusotra attāluma starp šī punkta projekciju uz zemes un robežu ar kaimiņu zemesgabalu (LBN 209, 3.1.2.p.).

-Ja ēka izvietota mazākā attālumā kā 3,0 m no kaimiņu zemesgabala robežas, tad tās jumta jebkura punkta augstums šajā zonā nedrīkst pārsniegt 4,5 m. Šo augstumu drīkst palielināt ar kaimiņu zemesgabala īpašnieka rakstisku piekrišanu, ko viņš apliecina ar parakstu uz zemesgabala plānojuma lapas, norādot augstumu, kādam viņš piekrīt.

Autostāvvietu izvietojums

Visas autostāvvietas jāizvieto zemesgabalā uz piebraucamā ceļa (priekšpagalmā), kā arī sānu vai aizmugures pagalmā ar noteikumu, ka:

- autostāvvietu platība priekšpagalmā (uz piebraucamā ceļa) nepārsniedz 25% no priekšpagalma platības;
- piebraucamā ceļa platums nepārsniedz 5,0 m.

Žogi

-Zemesgabalus atļauts iežogot, ja ar detālplānojumu nav noteikts citādi.

-Žogiem un vārtiem gar pilsētas ielām un laukumiem jābūt saskanīgiem ar būvju un kaimiņu zemesgabalu žogu arhitektūru. Slēgtās (perimetrālās) apbūves gadījumā priekšpagalmu un ārējo sānpagalmu žogiem gar pilsētas ielām un laukumiem, kā arī robežžogiem starp ēku un sarkano līniju, jābūt ne augstākiem par 1,5 m, ja ar detālplānojumu nav noteikts citādi. Tiem jābūt caurredzamiem vai jāveido dzīvžogi.

-Žogus drīkst ierīkot:

- a) ielas vai ceļa pusē – pa sarkano līniju;
 - b) stūra zemesgabalos – pa redzamības trīsstūra līniju (sk. 3.zīmējumu);
 - c) gar ūdenstilpēm un ūdenstecēm – pa dabīgajām tauvas joslām;
- pārējos gadījumos – pa zemesgabala robežām.

Noteikumi mazstāvu daudzdzīvokļu namiem, rindu mājām un pirmsskolas bērnu iestādēm

Priekšpagalma minimālais dziļums (būvlaide)

-Dzīvojamās ēkas ar dzīvokļiem pirmajā stāvā jānovieto, atkāpjoties no ielas sarkanās līnijas (LBN 100, 3.6.p.), izņemot iedibinātas būvlandes gadījumus vai, ja ar detālplānojumu ir noteikts citādi.

-Priekšpagalma dziļums no jauna būvējamām pirmsskolas bērnu iestādēm nedrīkst būt mazāks par 25 m (LBN 100, 2.tabula).

Attālums starp dzīvojamajām mājām

Attālums starp 2-3 stāvu dzīvojamajām mājām, izvietojot tās ar garākajām fasādēm vienu pretī otrai, jāpieņem ne mazāks par 15 m. Izvietojot pretī vienas ēkas garākajai fasādei otras ēkas gala fasādi ar dzīvojamo istabu logiem, attālums starp tām jāpieņem ne mazāks par 10 m. Ja tiek nodrošināta istabu nepārskatāmība no ēku logiem un ievērotas insolācijas un apgaismojuma normas, minētos attālumus drīkst samazināt.(LBN 100, 3.4.p.)

Citi noteikumi

Jāievēro šādi attālumi no dzīvojamo māju logiem līdz attiecīgajai teritorijai:

- bērnu rotaļām – 12 m,
- pieaugušo iedzīvotāju atpūtai – 10 m,
- fizikultūras nodarbībām – 10-40 m

(atkarībā no trokšņu līmeņa un nodarbību veida),

- saimnieciskiem mērķiem – 20 m,
- suņu pastaigai – 40 m,
- autostāvvietām – pēc LBN 100, 6.tabulas.

Attālums no atkritumu konteineru novietnes līdz laukumiem fizikultūras nodarbībām, bērnu rotaļām un pieaugušo iedzīvotāju atpūtai jāpieņem ne mazāks par 20 m, bet no saimnieciskiem mērķiem paredzētās teritorijas līdz visattālākajai ieejai dzīvojamā ēkā ne lielāks par 100 m. (LBN 100, 3.5.p.)

AIZSARGJOSLU IEVĒROŠANA

Ja savrupmāju apbūves teritorijās vai to tuvumā atrodas objekti, ap kuriem noteiktas aizsargjoslas, tad teritorijas labiekārtošanas projekta izstrādē un realizācijā tās jāievēro atbilstoši ar tām saistītajiem nosacījumiem (skatīt Apbūves noetikumus). Iespējamās sekojošas aizsargjoslas:

a) vides un dabas resursu aizsardzības aizsargjoslas:

- 1) ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslas,
- 2) aizsargjoslas (aizsardzības zonas) ap kultūras pieminekļiem,

b) ekspluatācijas aizsargjoslas:

- 1) aizsargjoslas gar ielām, autoceļiem un dzelzceļiem,
- 2) aizsargjoslas gar sakaru līnijām,
- 3) aizsargjoslas gar elektriskajiem tīkliem,
- 4) aizsargjoslas gar siltumtīkliem,
- 5) aizsargjoslas gar ūdensvadu un kanalizācijas tīkliem,
- 6) aizsargjoslas ap gāzes vadiem, gāzes noliktavām un krātuvēm,

c) sanitārās aizsargjoslas:

- 1) aizsargjoslas ap kapsētām,
- 2) ūdens attīrīšanas iekārtām;

APSTĀDĪJUMU ATTĪSTĪBAS VISPĀRĒJI IETEIKUMI

No savrupmāju teritorijām kopējo pilsētas apstādījumu struktūru ietekmē priekšdārzi. Tāpēc pilsētai būtu vēlams izstrādāt ieteikumus konkrētām savrupmāju apbūves teritorijām par vēlamāko priekšdārzu tipu – atvērtu, daļēji slēgtu vai slēgtu, līdzīgi kā nosakot sētas (ielas pusē) vēlamos parametrus un izpildījumu.

atvērts priekšdārzs

slēgts priekšdārzs

Priekšdārza tips arī nosaka pieguļošās ielas apstādījumu struktūru un izmantoto augu sortimentu. Paskaidrojuma raksta sadaļā 2.3.4.1. Ielu un ceļu apstādījumi 4.tabulā aplūkoti iespējamie ielu apstādījumu gar savrupmāju teritorijām risinājumu varianti, vadoties pēc Lielvārdes savrupmāju teritoriju priekšdārzu esošā, dominējošā apstādījumu rakstura.

Esošo un perspektīvo savrupmāju teritoriju izvietojumu skatīt kartē (lapā) nr.1

2.3.1.2. Daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas

DEFINĪCIJA

Apbūves noteikumos **daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorija (DzD)** nozīmē izbūves teritoriju, kurā galvenais zemes un būvju izmantošanas veids ir daudzstāvu daudzdzīvokļu dzīvojamo namu apbūve ar īres vai privātiem dzīvokļiem (Apbūves noteikumi, 2002).

Šajās teritorijās saglabājas **daudzstāvu dzīvojamie nami** un apbūve var tikt papildināta ar publiska rakstura ēkām vai mazstāvu dzīvojamajiem namiem apbūves humanizācijas nolūkos (Attīstības plāns, 2002.).

VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI (no Apbūves noteikumiem un Attīstības plāna, 2002):

Nolūkus, kādos atļauts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves uz zemes, kas paredzēta daudzstāvu dzīvojamajai apbūvei skatīt Lielvārdes Apbūves noteikumos.

Zemesgabala (parceles) minimālā platība

No jauna veidojamu zemesgabalu (parceļu) minimālā platība: 600 m², ja ar detālo plānojumu nav noteikts citādi.

Apbūves maksimālais augstums

Apbūves maksimālais augstums nedrīkst pārsniegt 20 m, izņemot esošās augstākas ēkas un, ja ar detālo plānojumu nav noteikts citādi.

Maksimālais stāvu skaits:

pieci, izņemot esošās augstākas ēkas un, ja ar detālo plānojumu nav noteikts citādi.

Zemesgabala maksimālā apbūves intensitāte

Zemesgabala maksimālā apbūves intensitāte nedrīkst pārsniegt 110%.

Zemesgabala minimālā brīvā teritorija

Zemesgabala minimālā brīvā teritorija nedrīkst būt mazāka par 40%, pirmsskolas bērnu iestādei – ne mazāka par šīs iestādes stāvu platību.

Priekšpagalma minimālais dziļums (būvlaide)

-Dzīvojamās ēkas ar dzīvokļiem pirmajā stāvā jānovieto atkāpjoties no ielas sarkanajām līnijām (LBN 100, 3.6.p.) ne mazāk par 3,0 m, izņemot iedibinātas būvlandes gadījumus vai, ja ar detālo plānojumu ir noteikts citādi.

-Priekšpagalma minimālais dziļums pie maģistrālās ielas vai pagasta ceļa nedrīkst būt mazāks par 6,0 m.

-Priekšpagalma dziļums no jauna būvējamām pirmsskolas bērnu iestādēm nedrīkst būt mazāks par 25 m (LBN 100, 2.tabula).

Attālums starp dzīvojamajām mājām

Attālums starp 4 stāvu dzīvojamajām mājām, izvietojot tās ar garākajām fasādēm vienu pretī otrai, jāpieņem ne mazāks par 20 m. Izvietojot pretī vienas ēkas garākajai fasādei otras ēkas gala fasādi ar dzīvojamo istabu logiem, attālums starp tām jāpieņem ne mazāks par 10 m. Ja tiek nodrošināta istabu nepārskatāmība no ēku logiem un ievērotas insolācijas un apgaismojuma normas, minētos attālumus drīkst samazināt (LBN 100, 3.4.p.).

Citi noteikumi

Jāievēro šādi attālumi no dzīvojamo māju logiem līdz attiecīgajai teritorijai:

- bērnu rotaļām – 12 m,
- pieaugušo iedzīvotāju atpūtai – 10 m,

- fizkultūras nodarbībām – 10-40 m
(atkarībā no trokšņu līmeņa un nodarbību veida),
- saimnieciskiem mērķiem – 20 m,
- suņu pastaigai – 40 m,
- autostāvvietām – pēc LBN 100, 6.tabulas.

Attālums no atkritumu konteineru novietnes līdz laukumiem fizkultūras nodarbībām, bērnu rotaļām un pieaugušo iedzīvotāju atpūtai jāpieņem ne mazāks par 20 m, bet no saimnieciskiem mērķiem paredzētās teritorijas līdz visattālākajai ieejai dzīvojamā ēkā ne lielāks par 100 m.(LBN 100, 3.5.p.)

AIZSARGJOSLU IEVĒROŠANA

Ja daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorijās vai to tuvumā atrodas objekti, ap kuriem noteiktas aizsargjoslas, tad teritorijas labiekārtošanas projekta izstrādē un realizācijā tās jāievēro atbilstoši ar tām saistītajiem nosacījumiem (skatīt Apbūves noetikumus). Iespējamās sekojošas aizsargjoslas:

1. Vides un dabas resursu aizsardzības aizsargjoslas:

- 1) ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslas (Edgara Kauliņa alejas dzīvojamie masīvi),
- 2) aizsargjoslas (aizsardzības zonas) ap kultūras pieminekļiem (Edgara Kauliņa alejas dzīvojamie masīvi).

2.Ekspluatācijas aizsargjoslas:

- 1) aizsargjoslas gar ielām, autoceļiem un dzelzceļiem,
- 2) aizsargjoslas gar sakaru līnijām,
- 3) aizsargjoslas gar elektriskajiem tīkliem,
- 4) aizsargjoslas gar siltumtīkliem,
- 5) aizsargjoslas gar ūdensvadu un kanalizācijas tīkliem,
- 6) aizsargjoslas ap gāzes vadiem

3.Sanitārās aizsargjoslas:

- 1) aizsargjoslas ap kapsētām (Avotu ielas masīvs)
- 2) ūdens attīrīšanas iekārtām.

APSTĀDĪJUMU ATTĪSTĪBAS VISPĀRĒJI IETEIKUMI

Daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorijās galvenie apstādījumu struktūras veidotāji ir iekšpagalma apstādījumi. Pagalmu apstādījumu izvietojumu, augu sortimentu nosaka pagalma funkcionālais zonējums. Daudzstāvu apbūves teritorijās pārsvarā dominē padomju laika celtās ēkas ar vienkāršu, pat novecojošu un neizteiksmīgu arhitektūru, tāpēc ieteicama ēku fasāžu renovācija. Lai katrs dzīvojamais masīvs iegūtu savu „seju” jeb atpazīstamību, iespējams pagalmu apstādījumu izveidē izmantot kādu pamatmotīvu – kompozicionālu, idejisku vai balstītu uz kādu noteiktu elementu pielietojumu.

Veidojot apstādījumus pagalmā, nevajadzētu izmantot lielus kokus, jo tie aizsedz logus, tādējādi noēnojot apdzīvojamās platības un aizsedzot skatus uz pagalma teritoriju, kas sevišķi ir būtiski, ja pagalmā atrodas mazi bērni. Apstādījumos nevajadzētu izmantot pārāk daudz augu, lai pagalmā paliktu vieta arī zāliena laukumiem bērnu un pusaudžu spēlēm, kā arī, lai pagalmā būtu labāk pārredzams.

Bērnu spēļu laukumiem jāatstāj teritorijas, kur spīd rīta un vakara saule, vakara saule būtu laba arī vecākiem cilvēkiem. Laukumu izvietojumu, lielumu un formu nosaka pagalma lielums.

Apstādījumos jāizmanto dekoratīvi un viegli kopjami augi. Ja pagalmā veidojas “vēja koridors” vai ir nepieciešams slāpēt ielas trokšņus un piesārņojumu, tad šajās vietās ir jāierīko blīvāki stādījumi no piemērotu sugu augiem. Starp ielu un pagalmu ieteicams veidot aizsargjoslu – ielu apstādījumus trokšņu slāpēšanai, dažāda piesārņojuma aizkavēšanai. Šādi aizsargstādījumi vienlaicīgi var veidot pagalma zaļo struktūru, kā arī papildināt ielu apstādījumus. Paskaidrojuma raksta sadaļā 2.3.4.1. Ielu un ceļu apstādījumi 4.tabulā aplūkoti iespējamie ielu apstādījumu gar daudzstāvu dzīvojamām teritorijām risinājumu varianti.

Esošo un perspektīvo daudzstāvu apbūves teritoriju izvietojumu skatīt kartē (lapā) nr.2 , esošās situācijas analīzi un apstādījumu attīstības priekšlikumus skatīt zemāk 1.tabulā.

Pagalma apstādījumu risinājumu varianti

Pagalma apstādījumu raksturīga iezīme - dzīvžogi

Apstādījumos izmantoti kombinētie stādījumi

Pie mājas fasādēm izmanto vidēja un maza auguma krūmus

2.3.2. SABIEDRISKO ĒKU TERITORIJAS

Jauktas apbūves teritorijas

DEFINĪCIJA

Apbūves noteikumos **jauktas apbūves teritorija (J)** nozīmē izbūves teritoriju, kur galvenais zemes un būvju izmantošanas veids ir darījumu un sabiedriskās (publiskās) iestādes, mazumtirdzniecības un pakalpojumu objekti un dzīvojamā apbūve (Attīstības plāns, 2002.).

Tās ir teritorijas, kur iespējama **jaukta izmantošana (dzīvojamā apbūve ar publiskām ēkām, darījumu un pakalpojumu iestādēm)** ar vietēja apkalpes centra raksturu (Apbūves noteikumi, 2002).

VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI (no Apbūves noteikumiem un Attīstības plāna, 2002):

Nolūkus, kādos atļauts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves uz zemes, kas paredzēta jauktai apbūvei skatīt Lielvārdes Apbūves noteikumos.

Zemesgabala (parceles) minimālā platība

No jauna veidojamu zemesgabalu (parceļu) minimālā platība: 600 m², ja ar detālo plānojumu nav noteikts citādi.

Apbūves maksimālais augstums

Apbūves maksimālais augstums nedrīkst pārsniegt 15 m, ja ar detālo plānojumu nav noteikts citādi.

Maksimālais stāvu skaits: 4, ja ar detālo plānojumu nav noteikts citādi.

Zemesgabala maksimālā apbūves intensitāte

Zemesgabala maksimālā apbūves intensitāte nedrīkst pārsniegt 150%.

Zemesgabala minimālā brīvā teritorija

Zemesgabala minimālā brīvā teritorija nedrīkst būt mazāka par 40% dzīvojamā apbūvē un 10% - iestāžu zemesgabalos, bet pirmsskolas bērnu iestādei – ne mazāka par šīs iestādes stāvu platību.

AIZSARGJOSLU IEVĒROŠANA

Ja sabiedrisko ēku apbūves teritorijās vai to tuvumā atrodas objekti, ap kuriem noteiktas aizsargjoslas, tad teritorijas labiekārtošanas projekta izstrādē un realizācijā tās jāievēro atbilstoši ar tām saistītajiem nosacījumiem (skatīt Apbūves noteikumus). Iespējamās sekojošas aizsargjoslas:

1. Vides un dabas resursu aizsardzības aizsargjoslas:

- 1) ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslas (Edgara Kauliņa alejas dzīvojamie masīvi),
- 2) aizsargjoslas (aizsardzības zonas) ap kultūras pieminekļiem (Edgara Kauliņa alejas dzīvojamie masīvi).

2. Ekspluatācijas aizsargjoslas:

- 1) aizsargjoslas gar ielām, autoceļiem un dzelzceļiem,
- 2) aizsargjoslas gar sakaru līnijām,
- 3) aizsargjoslas gar elektriskajiem tīkliem,
- 4) aizsargjoslas gar siltumtīkliem,
- 5) aizsargjoslas gar ūdensvadu un kanalizācijas tīkliem,
- 6) aizsargjoslas ap gāzes vadiem

3. Sanitārās aizsargjoslas:

- 1) aizsargjoslas ap kapsētām

APSTĀDĪJUMU ATTĪSTĪBAS VISPĀRĒJI IETEIKUMI

Sabiedrisko ēku apkārtnes plānojums ir cieši saistīts ar šo ēku uzdevumu un tur notiekošo darbību. Apstādījumu galvenā funkcija - reprezentatīvā

Dažādās pārvaldes vai sabiedrisko pakalpojumu ēkās, kur darbība koncentrēta telpās, apkārtnes plānojumam galvenokārt ir greznojošas vai reprezentācijas funkcijas, bet, piemēram, skolu vai slimnīcu teritorijās turpinās tas pats darbs, kas notiek klasēs un ārstniecības kabinetos.

Apstādījumi ir jāierīko pārdomāti, saskaņojot to ar apkārtesošo zaļo struktūru, lai šīs teritorijas nekļūtu kā negatīvas dominantes vai akcenti. Bērnudārzos nedrīkst stādīt indīgus, ērkšķainus vai alerģiju izraisošus augus.

Esošo un perspektīvo sabiedrisko ēku teritoriju izvietojumu skatīt kartē (lapā) nr.3 , esošās situācijas analīzi un apstādījumu attīstības priekšlikumus skatīt zemāk 2.tabulā.

2.3.3. RAŽOŠANAS UN TEHNISKĀS APBŪVES TERITORIJAS

DEFINĪCIJA

Ražošanas teritorija

Šīs teritorijas, galvenokārt, paredzētas **ražošanas un noliktavu objektu** izvietošanai. No jauna paredzētajās ražošanas objektu teritorijās līdz zemesgabalu attīstīšanai kā atļautā izmantošana saglabājas esošā izmantošana. (Attīstības plāns, 2002.).

Apbūves noteikumos **ražošanas teritorija (R)** nozīmē izbūves teritoriju, kur galvenais zemes un būvju izmantošanas veids ir lopkopības un zvērkopības lielfermas un ar tām saistītie apkalpes un lauksaimnieciskās ražošanas objekti. (Apbūves noteikumi, 2002).

Tehniskās apbūves teritorija

Teritorija, kas paredzēta, galvenokārt, inženiertehnisko komunikāciju sistēmu mezglu būvēm (lielās transformatoru apakšstacijas, notekūdeņu attīrīšanas būves, dambji u.tml.) un dzelzceļam (Attīstības plāns, 2002.).

Apbūves noteikumos **tehniskā teritorija (T)** nozīmē izbūves teritoriju, kurā galvenais zemes un būvju izmantošanas veids ir valsts un pašvaldības inženiertehniskās apgādes tīkli un objekti, kā arī transporta infrastruktūras uzņēmumi, arī dzelzceļš un ar to saistītās būves, arī pieturvietas (Apbūves noteikumi, 2002).

VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI (no Apbūves noteikumiem un Attīstības plāna, 2002):

Kā rāda zemes izmantošanas analīze, vispārīgās tendences un Eiropas plānošanas pamatprincipi, **ražošanas teritoriju palielināšana Lielvārdē nepieciešama tikai atsevišķās vietās**. Lielvārdē nav pārmērīgs ražošanas teritoriju daudzums, kā daudzās republikas pilsētās, kur tās tika saņemtas mantojumā no ekstensīvās padomju laika ražošanas teritoriju izmantošanas.

AIZSARGJOSLU IEVĒROŠANA

Ja ražošanas un tehniskās apbūves teritorijās vai to tuvumā atrodas objekti, ap kuriem noteiktas aizsargjoslas, tad teritorijas labiekārtošanas projekta izstrādē un realizācijā tās jāievēro atbilstoši ar tām saistītajiem nosacījumiem (skatīt Apbūves noteikumus). Iespējamās sekojošas aizsargjoslas:

1. Vides un dabas resursu aizsardzības aizsargjoslas:

- 1) ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslas (Edgara Kauliņa alejas dzīvojamie masīvi),
- 2) aizsargjoslas (aizsardzības zonas) ap kultūras pieminekļiem (Edgara Kauliņa alejas dzīvojamie masīvi).

2. Eksploatācijas aizsargjoslas:

- 1) aizsargjoslas gar ielām, autoceļiem un dzelzceļiem,
- 2) aizsargjoslas gar sakaru līnijām,
- 3) aizsargjoslas gar elektriskajiem tīkliem,
- 4) aizsargjoslas gar siltumtīkliem,
- 5) aizsargjoslas gar ūdensvadu un kanalizācijas tīkliem,
- 6) aizsargjoslas ap gāzes vadiem

APSTĀDĪJUMU ATTĪSTĪBAS VISPĀRĒJI IETEIKUMI

Ražošanas un tehniskās apbūves teritoriju apstādījumus veido galvenokārt aizsargstādījumi, kas aiztur, mazina trokšņu, gaisa un vizuālo piesārņojumu.

Aizsargjoslas ap rūpnieciski saimnieciskiem objektiem

-stādījumi kalpotu rūpnieciskā objekta apkārtnes estētiskās kvalitātes uzlabošanai, piesārņojuma aizturēšanai, trokšņu slāpēšanai u.c.

-Mūsu apstākļos aizsargstādījumu joslu platums parasti ir 3-20m. Attālums starp kokaugu rindām garenvirzienā izvēlas ne mazāku par 2.5m, lai pirmajos 5-6 gados pēc iestādīšanas būtu iespējama mehānizēta iridnāšana un nezāļu apkarošana. Kokaugu attālums rindās var būt mazāks - līdz 1m atkarībā no kokaugu augstuma.

-Aizsargstādījumos tiek izmantotas sugas, kuras ir piemērotas šādiem apstākļiem. Trokšņu slāpēšanai, kā arī citu piesārņojumu aizkavēšanai parasti tiek izmantoti kokaugi ar lielām, platām lapām vai arī ar biezu lapotni.

-Lai labāk veidotos aizsargstādījumi, koki jāgrupē ar krūmiem, pie tam krūmu stādījumi jāveido pa stāviem-izvēloties gan zemākus, gan augstākus krūmus. Ierīkojot krūmu pastādījumus zem kokiem, tiek veidots blīvs stādījums, kas aiztur piesārņojumu, aizsedz rūpniecisko objektu, ražo skābekli un papildina pilsētas zaļo struktūru.

Ražošanas un tehnisko teritoriju izvietojumu skatīt kartē (lapā) nr.4 , esošās situācijas analīzi un apstādījumu attīstības priekšlikumus skatīt zemāk 3.tabulā.

Aizsargstādījumu risinājums pie tehniskās teritorijas

Ielu apstādījumu integrācija aizsargstādījumos

2.3.4. LĪNIJBŪVJU IZBŪVES TERITORIJAS

DEFINĪCIJA

Apbūves noteikumos **līnijbūvju izbūves teritorija (L)** nozīmē teritoriju, kur galvenais zemes un būvju izmantošanas veids ir autotransporta, gājēju un velosipēdistu satiksme, kā arī maģistrālo inženiertehniskās apgādes tīklu un objektu izvietošana.

VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI (no Apbūves noteikumiem un Attīstības plāna, 2002):

Transporta tīkla attīstība Lielvārdes teritorijā nav lokāls pasākums. Tā pamatā ir nacionālā un rajona līmenī iezīmētā dzelzceļa un autoceļu tīkla attīstība, kas lielā mērā strukturē Lielvārdes teritoriju, kā izteikti lineāru struktūru.

Paralēli paredzēts attīstīt arī vietējās nozīmes ceļus un ielas, **kas mazinātu lineārās struktūras mīnus, galvenokārt – teritoriju funkcionālo sadrumstalotību, jo neizbēgamais (kā visdrošākā prognoze) būtiskais automobilizācijas līmeņa pieaugums (~1,8 reizes) un apdzīvotuma blīvuma pieaugums izsauc nepieciešamību palielināt arī ielu un ceļu tīkla blīvumu.**

Generālais plāns paredz, ka tiks īstenota **A6 sasaiste ar VIA LATGALE, kas iezīmēs jaunu teritorijas attīstības asi lauku teritorijā.**

Paredzami trīs dzelzceļa šķērsošanas mezgli, kuru īstenošana, kopā ar perspektīvajām ielām ievērojami uzlabos pilsētas transporta sistēmu, kaut arī zināmā mērā traucēs un neizbēgami ierobežos zemes izmantošanas attīstību.

Generālais plāns ievēro minētos priekšnoteikumus un paredz šādu konkrētu priekšlikumu **nodrošināšanu perspektīvē:**

- Trīs dzelzceļa divlīmeņu krustojumu izbūvi: vienu tuneli un divus viaduktus;
- Nobrauktuvju no valsts autoceļa Rīga – Daugavpils (A6) skaita samazināšana, ierīkojot vietējās brauktuves atsevišķos posmos.
- Ielu tīkla papildināšana ar jaunām ielām tā uzlabošanai, galvenokārt, abpus dzelzceļam un piekļūšanas nodrošināšanai.
- **Gājēju un veloceļu tīkla izveidošana ar pārejām pilsētas centrālajā daļā pār autoceļu Rīga – Daugavpils (A6).**

2.3.4.1. Ielu un ceļu apstādījumi

VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI (no Apbūves noteikumiem un Attīstības plāna, 2002):

Ceļu un ielu klasifikācija

Valsts galvenie autoceļi: Rīga-Daugavpils (A 6, E22).

Pārējie valsts autoceļi: Lielvārde – Rozītes (V971), Ogresgals – Lielvārde (V969), Kaibala – Annas (V985).

Maģistrālās ielas: Lāčplēša iela (A6), Laimdotas iela (A6), Rembates iela (V969), A. Pumpura iela, Ausekļa iela, Raiņa iela.

Vietējās nozīmes ielas: visas pārējās Lielvārdes pilsētas ielas.

Veloceliņi

Paredzama velotransporta ievērojama attīstība. Tādēļ veicot maģistrālo ielu un ceļu rekonstrukciju, kā arī izbūvējot jaunas trases jāparedz joslas veloceļiem saskaņā ar Apbūves noteikumiem.

Grāvju saglabāšana

Lai novērstu gruntsūdeņu līmeņa celšanos, jā saglabā esošie grāvji un dabīgās ūdensteces, ja ar detālplānojumu nav noteikts citādi, iekļaujot grāvjus vienotā noteces sistēmā.

AIKSARGJOSLU IEVĒROŠANA

Aizsargjoslas gar ielām, autoceļiem un dzelzceļiem [AL, 13.p.]

Aizsargjoslas gar ielām, autoceļiem un dzelzceļiem tiek noteiktas, lai samazinātu ielu, autoceļu un dzelzceļu negatīvo ietekmi uz vidi, nodrošinātu transporta maģistrāļu ekspluatāciju un drošību, kā arī izveidotu no apbūves brīvu joslu, kas nepieciešama ielu un autoceļu rekonstrukcijai.

2.3.4.2. Dzelzceļš

AIZSARGJOSLU IEVĒROŠANA

-Aizsargjosla gar dzelzceļu saskaņā ar likumu Lielvārdes pilsētā un Kaibalas ciemā teritorijas plānojumā noteikta 50m, bet lauku apvidos – 200m. [AL, 13.p.3.]

-Dzīvojamā apbūve jāatdala no dzelzceļa ar 100 m platu ekspluatācijas aizsargjoslu, skaitot no malējā sliežu ceļa ass. Ja, izvietojot dzelzceļu padziļinājumā vai paredzot īpašus prettrokšņa pasākumus, netiek pārsniegts normatīvais trokšņu līmenis, tad ekspluatācijas aizsargjoslu var attiecīgi samazināt, bet ne vairāk par 50 metriem. Ne mazāk par 50 % ekspluatācijas aizsargjoslas jāapzaļumo.

APSTĀDĪJUMU ATTĪSTĪBAS VISPĀRĒJI IETEIKUMI

Kā galvenie apstādījumu veidi gar dzelzceļu un ielām ir aizsargstādījumi.

Ielu apstādījumu pamatuzdevumi ir:

- dūmgāzu, putekļu un trokšņu aizturēšana
- gājēju joslas atdalīšana no dzīvojamām mājām un transporta kustības;
- labu sanitāri higiēnisko un mikroklimata apstākļu radīšana iedzīvotājiem;
- pilsētas ainavas estētiskā pilnveidošana
- zaļajie koridori, kas sasaista lielākos zaļās struktūras elementus (parkus un skvērus utt.)

Ielu apstādījumos izmanto kokus, kuriem stumbra garums ir 2.5-3m. Kokus stāda ne tuvāk par 2m no ielas brauktuves, bet krūmus-ne tuvāk par 1m no brauktuves.

Kokaugu stādīšanas veids ielu apstādījumos ir atkarīgs no apstādāmās joslas platuma un apkārtējās apbūves. Ielās ar šauru apstādāmo joslu un ēku frontālu izvietojumu izvēlas rindu stādījumus. Ielu posmos ar ēku brīvu izvietojumu kvartālā vietā ir grupveida stādījumi.

No satiksmes drošības viedokļa ir prasība, lai stādījumi neaizsegtu ielu krustojumus. Brīvi pārskatāmai jābūt ielu krustojuma daļai, ko veido trijstūris ar 35m garām malām pa ielu asīm.

Aizsargstādījumos būtu vēlams vairāk izmantot grupveida stādījumus, jo tad neveidojas garš un vienveidīgs koridors, kā tas ir rindu stādījumos. Grupu stādījumu pozitīvās iezīmes:

- ir iespējas kombinēt vairākas dūmgāzu izturīgas koku sugas un šķirnes;
- labāka trokšņu slāpēšana;
- dūmgāzu ieplūšanas aizkavēšana sabiedriskajās un dzīvojamās zonās;
- tiek veidoti dabai tuvināti stādījumi.
- Ekoloģiskais tīklojums

Ielu apstādījumu ierīkošanā jāizmanto dūmgāzu izturīgu sugu kokus un krūmus, kuri kalpos kā zaļās vides veidotājelementi un vienlaicīgi aizturēs piesārņojumu un trokšņus. Šīs apstādījumu joslas jāveido starp ielu un gājēju un riteņbraucēju celiņiem, lai nodalītu no tiem intensīvās autosatiksmes joslu, samazinātu negadījumu iespējas.

Dažādu tipu ielu apstādījumu, dzelzceļa aizsargstādījumu izvietojumu skatīt kartēs (lapās) nr.5 līdz 12., esošās situācijas analīzi un apstādījumu attīstības priekšlikumus skatīt zemāk 4. un 5.tabulā.

Ielu apstādījumu risinājumi gar daudzstāvu dzīvojamo apbūvi

Ielu apstādījumu risinājumi gar savrupmāju teritorijām

2.3.5. DABAS PAMATNES TERITORIJAS

DEFINĪCIJA

Apbūves noteikumos **dabas pamatnes teritorijas** nozīmē pilsētas un lauku izbūves teritorijas, ko veido dabas un apzaļumotās teritorijas, upes un ūdenskrātuves, kur apbūve nav galvenais zemes izmantošanas veids, bet izmantošana lielākā vai mazākā mērā, atkarībā no attiecīgās izbūves teritorijas daļas īpatnībām, ir saistīta ar dabas resursu izmantošanu, arī rekreāciju un vides aizsardzību.

Lielvārdes pilsētas ģenerālplāns Dabas pamatnes teritorijas atkarībā no izmantošanas iedala:

- 1) **mazdārziņu teritorijās (LM);**
- 2) **mežu, mežparku, parku un apstādījumu teritorijās (ZM);**
- 3) **kapsētu teritorijās (ZK);**
- 4) **ūdeņu (ūdensteču un ūdenstilpju) teritorijas (ZŪ);**

VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI (no Apbūves noteikumiem un Attīstības plāna, 2002):

Mežparku un parku izmantošana precizējama ar detālplānojumu.

Nolūki, kādos atļauts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves uz zemes dabas pamatnes teritorijās, var izrietēt tikai no šo teritoriju īpatnībām un ar tām saistīto izmantošanu nepieciešamības.

Šo teritoriju atļautās izmantošanas un to noteikumi, noteikti Apbūves noteikumos, 2002.

2.3.5.1. Mazdārziņu teritorijas

Drīz kļūs aktuāla savas novietnes un veiktās privatizācijas dēļ esošo **mazdārziņu teritoriju transformācija par dzīvojamo apbūvi.**

2.3.5.2. Parku, skvēru, mežu un apstādījumu teritorijas

DEFINĪCIJA

Vietējā likumā **mežu teritorija (ZM)** nozīmē teritoriju, kur galvenais zemes un būvju izmantošanas veids ir mežsaimniecība, arī kokmateriālu sagatavošana un ar to saistītie pakalpojumi. Kā mežu teritorijas ir apzīmētas arī mežparku, parku un apstādījumu teritorijas, kā esošās tā arī perspektīvās (Apbūves noteikumi, 2002).

VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI (no Apbūves noteikumiem un Attīstības plāna, 2002):

Atļautā izmantošana

Nolūkus, kādos atļauts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves uz zemes, kas paredzēta mežsaimniecības objektu un parku izbūvei (ZM), skatīt Lielvārdes Apbūves noteikumos, 2002.

Noteikumi mežparkiem, parkiem un apstādījumiem

-Esošās pilsētas mežu teritorijas jāsaglabā un jāveido kā perspektīvas mežparka teritorijas, neparedzot tās apbūvei.

-Apstādījumiem izmantojamajā teritorijā pieļaujama mazo arhitektūras formu būve, atbilstoši parka vai skvēra izmantošanas nozīmei.

-Publiskas izmantošanas zaļo stādījumu teritorijām jābūt labiekārtotām (LBN 100, 5.10.p.)

1) Jaunu celiņu klātnei sabiedrisko apstādījumu teritorijās atļauti dažādi segumi.

2) Celiņa platumam viena cilvēka kustības joslai jābūt 75 cm modulī un 150 cm celiņiem, kur paredzēta pārvietošanās ar invalīdu ratiņiem. (LBN 100, 5.11.p.)

AIZSARGJOSLU IEVĒROŠANA

Ja mežparku, parku vai apstādījumu teritorijās vai to tuvumā atrodas objekti, ap kuriem noteiktas aizsargjoslas, tad teritorijas labiekārtošanas projekta izstrādē un realizācijā tās jāievēro atbilstoši ar tām saistītajiem nosacījumiem (skatīt Apbūves noteikumus). Iespējamās sekojošas aizsargjoslas:

a) vides un dabas resursu aizsardzības aizsargjoslas:

1. ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslas,
2. aizsargjoslas (aizsardzības zonas) ap kultūras pieminekļiem,

b) eksploatācijas aizsargjoslas:

1. aizsargjoslas gar ielām, autoceļiem un dzelzceļiem,
2. aizsargjoslas gar sakaru līnijām,
3. aizsargjoslas gar elektriskajiem tīkliem,
4. aizsargjoslas gar siltumtīkliem,
5. aizsargjoslas ap meliorācijas būvēm un ierīcēm,
6. aizsargjoslas gar ūdensvadu un kanalizācijas tīkliem,
7. aizsargjoslas ap gāzes vadiem

c) sanitārās aizsargjoslas:

1. aizsargjoslas ap kapsētām,
2. aizsargjoslas ap atkritumu apglabāšanas poligoniem, atkritumu izgāztuvēm un ūdens attīrīšanas iekārtām;

2.3.5.3. Kapsētu teritorijas

DEFINĪCIJA

Apbūves noteikumos **kapsētu teritorijas (ZK)** nozīmē ģenerālplānā noteiktās teritorijas, kur vienīgais zemes un būvju izmantošanas veids ir kapsētas. To izmantošanai ir īpaši pašvaldības noteikumi (Apbūves noteikumi, 2002).

AIZSARGJOSLU IEVĒROŠANA

Sanitārās aizsargjoslas - aizsargjoslas ap kapsētām

-Aizsargjoslas platums ir 300 m no kapsētas teritorijas robežas ārējās malas. Ja kapsētā ir tikai pēc kremācijas veiktie apbedījumi, aizsargjoslas platums ir 100 m. [MKN 502, p.2.]

-Ja kapsēta vai atsevišķa apbedījuma vieta ir kultūras piemineklis, aizsargjosla nosakāma saskaņā ar likumu „Par kultūras pieminekļu aizsardzību”, bet ne šaurāka, kā noteikts šajos noteikumos. [MKN 502, p.4]

-Kapsētām, kurās apbedīšana ir pārtraukta vismaz 25 gadus, aizsargjosla nav nepieciešama, izņemot kapsētas, kurās apbedīti mēra upuri, un kapsētas vai apbedījuma vietas, kuras ir kultūras pieminekļi. [MKN 502, p.5]

APSTĀDĪJUMU ATTĪSTĪBAS VISPĀRĒJI IETEIKUMI

Dabas teritoriju izvietojumu skatīt kartēs (lapās) nr.13 un 14. , esošās situācijas analīzi un apstādījumu attīstības priekšlikumus skatīt zemāk 6. un 7.tabulā.

Aizsargstādījumu izveide ap kapsētu teritorijām

2.3.5.4. Ūdeņu (ūdensteču un ūdenstilpju) teritorijas

DEFINĪCIJA

Apbūves noteikumos **ūdeņu (ūdensteču un ūdenstilpju) teritorijas (ZŪ)** ir publikai pieejamas teritorijas, kas ietver dabīgas vai mākslīgas ūdenstilpes (ezerus, dīķus u.c.) un ūdenstece (upes, strautus u.c.), kuru izmantošana saistīta ar transportu, rekreāciju un virszemes ūdeņu noteci, kā arī būves, kas saistītas ar attiecīgā ūdens baseina izmantošanu (laivu piestātnes, peldētavas u.c.) un uzturēšanu (slūžas, dambji u.c.) (Apbūves noteikumi, 2002).

Lielvārdes teritorija atrodas pie **Daugavas, kas arī ir dabas vides galvenais un noteicošais elements**. Teritorijā atrodas arī vairāku citu mazu upīšu baseini, kas iekļaujas Daugavas baseinā. Teritorijā nav lielu dabisku ezeru. **Mazās upītes pārsvarā ir iztaisnotas.**

Lai nodrošinātu Ūdens struktūrdirektīvas prasību ieviešanu, Daugavas baseina virszemes ūdens objektu pasākumu programmās ir iekļauta **agrāk regulēto upju (posmu) rekonstrukcijas iespēju izvērtēšana no ekoloģiskā viedokļa**.

Ģenerālais plāns neizslēdz iespēju atjaunot upju kuģīšu satiksmi pa Daugavu, galvenokārt, tūrisma vajadzībām (Attīstības plāns, 2002).

VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI (no Apbūves noteikumiem un Attīstības plāna, 2002):

Atļautā izmantošana

-Nolūki, kādos atļauts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves uz ūdeņu teritorijām (ZŪ), var izrietēt tikai no šo teritoriju īpatnībām un ar tām saistīto izmantošanu nepieciešamības, kā piemēram, tilti, aizsprosti, laivu piestātnes, peldētavu laipas un citas hidrotehniskas būves.

-Šo teritoriju atļautās izmantošanas un to noteikumus, atkarībā no ekoloģiskajiem apstākļiem, pamato ar attiecīgās teritorijas detālo plānojumu.

Noteikumi peldētavām – iekārtotām peldvietām

-Zemes īpašnieks vai lietotājs (arī pašvaldība) nodrošina peldvietas ar ģērbtuvēm, tualetēm un atkritumu konteineriem (MKN 300, 16.p.).

AIZSARGJOSLU IEVĒROŠANA

Ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslas

-Ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslas tiek noteiktas, lai samazinātu piesārņojuma negatīvo ietekmi uz ūdens ekosistēmām, novērstu erozijas procesu attīstību, ierobežotu saimniecisko darbību applūdināmajās zonās, kā arī saglabātu apvidum raksturīgo ainavu.

-Minimālos ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslu platumus nosaka pilsētas teritorijā ne mazāk kā 10 m plata josla katrā krastā, izņemot gadījumus, kad tas nav iespējams esošās apbūves dēļ. Rumbiņai pilsētas teritorijā – ne mazāk kā 25 m plata josla. [AL, 7.p.(2)2].

-Aizsargjoslas platumu nosaka, ņemot vērā gada vidējo ūdens līmeni, bet, ja ir skaidri izteikts stāvs pamatkrasts, – no tā augšējās krants [AL, 7.p.(3)].

-Visi aizsargjoslas noteikumi attiecināmi arī uz teritoriju starp ūdens līmeni un vietu, no kuras mēra aizsargjoslas platumu [AL, 7.p.(5)].

Tauvas josla

-Tauvas josla tiek noteikta zvejas, kuģošanas un ar tām saistīto darbību nodrošināšanai gar ūdeņu krastiem neatkarīgi no īpašuma veida saskaņā ar Zvejniecības likumu, bet ne platāka par 40 metriem.

-Tauvas joslas bezmaksas lietošana ir paredzēta:

- a) kājāmgājējiem;
- b) zivju resursu un ūdeņu uzraudzībai;
- c) robežapsardzībai;
- d) vides aizsardzībai un ugunsdrošības pasākumu veikšanai.[ZL, 9.6.]

-Dabiskās tauvas joslas platumus gat ūdeņu krastiem - 10 m.[ZL, 9.9.]

-Tauvas joslas platums tiek skaitīts:

- a) gar upju un ezeru lēzeniem krastiem – no normālās ūdenslīnijas;
- b) gar upju un ezeru kraujiem krastiem – no krasta nogāžu augšmalas, turklāt tauvas joslas platumā ietilpst arī zeme no ūdenslīmeņa līdz krasta nogāzei un pati nogāze.[ZL, 9.12.]

APSTĀDĪJUMU ATTĪSTĪBAS VISPĀRĒJI IETEIKUMI

Dabas teritoriju izvietojumu skatīt kartēs (lapās) nr.13 un 14. , esošās situācijas analīzi un apstādījumu attīstības priekšlikumus skatīt zemāk 6. un 7.tabulā.

2.3.6. KULTŪRVĒTURISKIE UN ĪPAŠI AIZSARGĀJAMIE OBJEKTI UN TERITORIJAS

Lielvārdes pilsētā atrodas un tiek saglabāti saskaņā ar LR MK 1998.gada 29.oktobrī apstiprināto sarakstu:

Arheoloģijas pieminekļi:

Lielvārdes pilskalns un viduslaiku pils (valsts noz.) – Lielvārdes pilsētā pie Rumbiņas upes ietekas Daugavā;
Dieva (Cepures) **kalns** (valsts noz.) – pilskalns Lielvārdes pilsētā Rumbiņas upes kreisajā krastā iepretī Lielvārdes pilskalnam;

Senkapi (vietējās noz.) – Lielvārdes pilsētā pie Nabadzes upītes ietekas Daugavā, upītes kreisajā krastā (Pie bij. Vecās pārceļtuves).

Arhitektūras pieminekļi:

Lielvārdes luterāņu baznīca (valsts noz.) – Lielvārdes pilsētā, Lielvārdes parkā.

Lielvārdes muižas klēts (vietējās noz.) – Lielvārdes pilsētā, “Kraujās”;

Lielvārdes pilsdrupas (vietējās noz.) – Lielvārdes pilsētā pie Rumbiņas upes ietekas Daugavā.

Dabas pieminekļi:

aizsargājami dendroloģiskie stādījumi - Lielvārdes parks un Rembates parks (MKN 131, 20.03.01.);

ģeoloģiskais un ģeomorfoloģiskais dabas piemineklis – Rumbiņas ūdenskritums (MKN 175, 17.04.01.) ar tam piegulošajām “Kekatu”, “Bāliņu”, “Ūbeļu” un “Mazūbeļu” saimniecībām;

dīžkoki – vīksna (apkārtmērs 4,3m) tūrumā pie “Ipšām”;

ozoli (apkārtmērs 5.0m un 5,3m) Rembates ielā 4 un pie “Virsašiem”;

priedes (apkārtmērs 3,3m un 3,1m) pie “Priežlejām”;

Gandrīz visi no minētajiem objektiem ir iekļauti tūrisma maršrutos vai aktīvās rekreācijas vietās.

Tūrisma attīstība, kas jābalsta, galvenokārt, uz Lielvārdes kultūrvēsturiskā un dabas potenciāla attīstīšanu un izmantošanu, labiekārtojot parkus, izbūvējot kuģīšu un laivu piestātnes, atjaunojot ūdens transporta satiksmi.

VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI (no Apbūves noteikumiem un Attīstības plāna, 2002):

Kultūras pieminekļus ir aizliegts iznīcināt. Kultūras pieminekļi konservējami, restaurējami un remontējami tikai ar inspekcijas rakstveida atļauju un tās kontrolē.

AIZSARGJOSLU IEVĒROŠANA

Ģenerālplāns saskaņā ar LR likuma Par kultūras pieminekļu aizsardzību 23.pantu un LR Aizsargjoslu likuma prasībām ap kultūras pieminekļiem nosaka Lielvārdes pilsētā – **100m aizsargjoslu**. Ja nepieciešams, šīs aizsargjoslas precizējamas izstrādājot detālo plānojumu.

Lai nodrošinātu kultūras pieminekļu aizsardzību, tiek noteiktas kultūras pieminekļu aizsargjoslas. To izveidošanai nav vajadzīga zemes lietotāja vai īpašnieka piekrišana. Ap kultūras pieminekļiem, kam nav noteiktas aizsargjoslas, un jaunatklātajiem kultūras pieminekļiem ir 500 m aizsargjosla. Jebkuru saimniecisko darbību pieminekļu aizsargjoslā, kas var atstāt iespaidu uz aizsargājamo pieminekli, drīkst veikt tikai ar inspekcijas atļauju.

Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas priekšnieks, ņemot vērā MK noteikumus, var noteikt vidi degradējošus objektus, kas atrodas kultūras pieminekļu aizsargjoslās. Šie objekti paredzami nojaukšanai, un nav pieļaujama to turpmākā attīstība.

Aizsargjoslu konkrētās robežas nosaka teritoriju plānojumos, ievērojot normatīvajos aktos noteiktās prasības.

Lai nodrošinātu dabas pieminekļa saglabāšanu, tiek noteikta 10 m plata aizsargjosla ap to.

Lai nodrošinātu aizsargājamo koku un to augšanas apstākļu saglabāšanu, 10 m rādiusā ap koku (ja vainaga projekcija lielāka, tad atbilstoši tai) aizliegta jebkāda darbība, kas var negatīvi ietekmēt koka augšanu un attīstību (aršana, minerālmēsļu un citu ķīmikāliju lietošana, koka apkraušana), kā arī mainīt vides apstākļus – ūdens un barošanās režīmu.

APSTĀDĪJUMU ATTĪSTĪBAS VISPĀRĒJI IETEIKUMI

Kultūrvēsturisko un īpaši aizsargājamo objektu un teritoriju izvietojumu skatīt kartē (lapā) nr.15.

2.3.7.ĪSLAICĪGA RAKSTURA APSTĀDĪJUMI

DEFINĪCIJA

Krāšņi ziedošu augu kompozīcijas, kuras izvietojamas tikai uz vasaras sezonu – viengadīgo puķu dobes, svētku rotājumi, sugu kompozīcijas kastēs, podos un mucās, puķu piramīdās.

APSTĀDĪJUMU ATTĪSTĪBAS VISPĀRĒJI IETEIKUMI

Īslaicīga rakstura apstādījumu izvietojumu skatīt kartē (lapā) nr.16. , esošās situācijas analīzi un apstādījumu attīstības priekšlikumus skatīt zemāk 9.tabulā.

Īslaicīga rakstura apstādījumu – idejiski vienojošo elementu - izvietojuma iespēja mazo upīšu ielejās, akcentējot tās

2.4.LIELVĀRDES APSTĀDĪJUMU REALIZĀCIJAS ETAPI

10.tabula

Etapi	Prioritātes / Pilsētas tēls	Apraksts, attēli
1.	Rīgas / Ogres pavadonpilsēta	<ul style="list-style-type: none">- Apstādījumi pie dzīvojamām ēkām, pagalmos- Piebraucamo ceļu apstādījumi- Laba infrastruktūra
2.	Mazpilsēta	<ul style="list-style-type: none">- Mozaīktipa ainavas saglabāšana ar apbūves un veģetācijas puduriem- Mazo ieliņu apstādījumi- Tranzītceļa svarīguma slāpēšana

3.	Tūrisma pilsēta ”Zaļā” pilsēta	<ul style="list-style-type: none"> - Kultūrvēsture <ul style="list-style-type: none"> • vēsturiskie un kultūras objekti, simboli, leģendas - Dabas objekti <ul style="list-style-type: none"> • Daugavas ainava, upītes, parki, skvēri, alejas - Skati <ul style="list-style-type: none"> • no iebraucamajiem un gājēju ceļiem, skatu vietām, sabiedriskajām ēkām <p>-Tradīcijas, nodarbošanās</p> <ul style="list-style-type: none"> • lauksaimniecība, alus ražotne <p>-Sporta, atpūtas un izglītošanās iespējas</p> <p>-Lielvārde reģiona kontekstā</p> <ul style="list-style-type: none"> • reģiona īpatnības, apskates, atpūtas objekti apkārtnē - ”zaļais – zilais” tīklojums <ul style="list-style-type: none"> • Apstādījumu kopēja tīklojuma izveide, ko papildina mazās upītes ar savu krastu veģetāciju • Galvenos pamat punktus veido parki, skvēri, meža nogabali, pagalmi, kurus sasaista ielu apstādījumi - Ekoloģija <ul style="list-style-type: none"> • Vietai raksturīgu augu pielietojums - Raksturīgās ainavas saglabāšana <ul style="list-style-type: none"> • Mozaīkainava, koku un krūmu puduri mijās ar mazstāvu apbūvi <div style="text-align: center; margin-top: 20px;"> </div>
----	---	--

4. IZMANTOTO TERMINU SKAIDROJUMI

- Aizsargstādījumi – augu joslas, rindas vai grupas, kuras aiztur un mazina vizuālo, gaisa vai trokšņu piesārņojumu. Aizsargstādījumi veidojami gar intensīvas kustības ceļiem, dzelzceļiem, rūpniecības objektiem un tehniskām teritorijām. Aizsargstādījuma veids atkarīgs no objekta lieluma, funkcijas un piesārņojuma pakāpes. Katram objektam aizsargstādījumus jāizstrādā individuāli.
- Attverts un slēgts priekšdārzs - priekšdārza apstādījumu veids ar vai bez norobežojošiem stādījumiem.

- Augi grupās – apstādījumu veids, kad viena vai vairāku veidu augus stāda kopīgā grupā, neizvietojot tas uz vienas līnijās.
- Augi kastēs – augus stāda dažāda veida konteineros

- Augsti, vidējie un zemie stādījumi – kokaugus izšķir pēc augstuma. Apraksta pieņemtie kokaugu augstumu. Kokiem: augstie koki – virs 15 m, vidējie – no 5-15 m, zemie zem 5 m. Krūmiem: augstie krūmi – virs 3m, vidējie no 1m – līdz 3m, zemie – zem 1m.
- Autostāvvietas īslaicīgai transporta novietošanai – autostāvvietas, kuras paredzētas automašīnu novietošanai uz neilgo laika posmu, nav paredzētas autotransporta diennakts novietošanai.

- Blīvie rindveida stādījumi – nepārtraukts dzīvžoga tipa kokaugu stādījums vienā līnijā.
- Brīvi augošie dzīvžogi - rindveida krūmu stādījumi, kuriem neveido vainagu, bet atstāj dabīgu.
- Buferzonas – atslodzes teritorijas, kas kalpo gan, ka aizsargstādījumi, gan kā pilsētas zaļās teritorijas.
- Cirptie dzīvžogi – rindveida krūmu stādījumi, kurus kopj, regulāri veidojot vainaga formu.

- Dominantes – objekti, kas vizuāli izceļas uz citu objektu fonā ar neparastu formu, krāsu, izmēru vai vērtību. Dominantes var būt gan arhitektoniskie objekti, gan augi. No vizuāla viedokļa dominantes izšķir pozitīvās un negatīvās.
- Esošo kokaugu inventarizācija – esošo kokaugu apsekojuma tabula, kurā atzīmēti kokaugu vērtējumi pēc vairākiem parametriem. Rezultātā izvērtē kopējo kokauga vērtību un izlemj par to atstāšanu vai likvidēšanu. Apsekojumu veic attiecīgas nozares speciālists.
- Esošo koku retināšana – atsevišķo slimu, bīstamo, bojāto un zemas estētiskas kvalitātes kokaugu izciršana. Izciršana iespējama pēc esošo kokaugu inventarizācijas, ko veic attiecīgais speciālists un pieņem lēmumu par kokaugu likvidēšanu.
- Estētiski mazvērtīgi kokaugi – koki ar bojājumiem, nelīdzsvarotu vainagu un zarojuma skeletu, ar izteiktām slimības pazīmēm.
- Formētu liepu rinda – liepas, kas stādītas uz vienā līnijā un tām formēts vainags.
- Īslaicīga rakstura apstādījumi – krāšņi ziedošo augu kompozīcijas, kuras izvietojamas tikai uz vasaras sezonu - viengadīgo puķu dobes, svētku rotājumi, augu kompozīcijas kastēs, podos un mucās, puķu piramīdās.

- Kombinētie stādījumi – apstādījumu veids, kad vienā grupā izmanto gan kokus, gan krūmus.

- Kultūrvēsturiskās iezīmes – tradīcijas, vēsture, raksturīga arhitektūra, izcili dabas objekti, pilsētas simboli, kas atspoguļojas apstādījumos, mazās arhitektūras formās, dekoratīvos elementos un skulptūrā.
- Kvalitatīvie augi - esošie augi, kas pēc augu inventarizācijas atbilst pilsētas apstādījumu kvalitātes prasībām.
- Norobežojošās sienas (barjeras) – sienas, kas pasargā no trokšņu un vizuālā piesārņojuma. Sienas iespējams apaudzēt ar vītenaugiem.

- Pagalma zonējums – dzīvojamā pagalma zonas izšķir pēc funkcijas (bērnu spēļu zona, pieaugušo atpūta, saimniecības zona utt.)

- Pārejas zonas (stādījumu malās)- pakāpienveida stādījumi, ko veido dažāda augstuma kokaugi.

- Reljefa paaugstinājums - mākslīgi veidots paugurs. Iespējams izmantot aizsargstādījumos, kur kombinācijā ar augiem pasargā no vējiem, dūmgāzēm, trokšņiem un piesedz nevēlamus skatus. Paugura parametri atkarīgi no konkrētas teritorijas funkcijas un tajā izvietoto objektu lieluma.

- Rindveida stādījumi – kokaugi izvietojums vienā līnijā ar pārtraukumiem.

- Stādījumu struktūra – augu kompozicionāli - telpiskais izvietojums teritorijā
- Vēja koridori – vietas, kas pakļautas regulārām vēja plūsmām. Nepieciešami vēja aizsargstādījumi, barjeras, sienas.
- Vienojoša nožogojuma dizaina koncepcija – pielietojama vienotā žoga dizaina izvēlē vismaz vienas ielas vai kvartāla garumā. Vienojošais var būt gan krāsā, gan izmantojamo materiālu īpašības, forma un žoga augstums.

- Vizuāli vienota apstādījumu koncepcija – labiekārtojumā izmantojami vienota stila segumi, arhitektūras mazas formas, vienota stila apgaismojuma ķermeņi un saskaņotas augu grupas, kuras vieno augu lapojuma un ziedu krāsu paleti, lapotnes īpatnības, kompozicionālie paņēmieni augu izvietojumā.
- Zaļās pārejas (tilti) – teritorijas savienojoša konstrukcija ar apstādījumiem

- Zemie ziedošie daudzgadīgie lakstaugi – viengadīgie, divgadīgie un daudzgadīgie lakstaugi, kuru augstums nepārsniedz 15- 20 cm, augi izmantojami arī kā zāliena aizvietotāji.

- Ziedošie koki un krūmi - daudzgadīgie lapu krūmi ar izteiktiem ziediem

5. IZMANTOTAS LITERATŪRAS SARAKSTS

- Ainavu un dārzu veidošana./ Sast.A.Lasis -R.:Zvaigzne, 1979.-270lpp.
- Ainavu veidošana un aizsardzība./red.I.Danilāns, A.Melluma R.:Zinātne,1975.-118lpp.
- Apdzīvotu vietu meži un dārzi./Sast.K.Buivids.-R.:Zinātne,1988.-181lpp.
- Melluma A., Leinerts M. Ainava un cilvēks. -R.:Avots,1992.-171lpp.
- Ainavu plānošana, apsaimniekošana un aizsardzība lauku pašvaldībās. /Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija.- R.: 2001.,-28lpp
- Ziemeļniece A. Estētiskā kvalitāte ainaviskajā telpā- Jelgava:LLU, 1998.,-98lpp
- Melluma A., Seile A., Maldavs Z. *Ģeomorfoloģija* „Zvaigzne” , 1981., 210lpp
- Ainavu aizsardzība Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija „Jumava”, 2000., 92 lpp., ISBN 9984-05-338-5
- Buka O., Volrāts U. *Pilsētībūvniecība R.*”Zvaigzne”, 1987., 251 lpp
- Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija (2001) Ainavu plānošana, apsaimniekošana un aizsardzība lauku pašvaldībās. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija, Rīga, 28lpp.
- Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija (2000)Ainavu aizsardzība. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija, R:Jumava, 92lpp.
- Lielvārdes novada attīstības plāns (2002)
- Lielvārdes novada apbūves noteikumi (2002)